

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

IX. Qualiter Se Opposvit Henrico Imperatori beatus Erminoldus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

Callat 6.

considerantibus conuersionem illius actusq; magnificos facilliter poterat deprehendi. Nam quantum sibi omnis gloria mundi viluerit, quantumq; sibi mundus fuerit crucifixus & ipse mundo, si nullo virtutum eius indicio alio monstraretur, eo solo diligentius aduertenti patefceret, quod ad mentis eius constantiam declarandam, quam aduersus sæculi tam blandicias quam terrores habebat hoc loco duximus subscribendum.

*QUALITER SE OPPOSUIT
Henrico Imperatori beatus Ermi-
noldus.*

IX.

ENRICVS aliquando Imperator cum propter excessus suos papalis excommunicationis sententiam incidisset, & tamen à religiosis ac magnis etiam prælatiſ eccleſiæ, imperatoriæ dignitatis intuitu, honor ſibi ac ſolita reuerentia deferretur, ob fundatoris noſtri præmemorati, quem non modicè diligebat, honorem pariter & amorem cum ipſo fundatore grandem ſibi demonſtraturus affectum ad nouellam eius Eccleſiam viſitandam cum nobilium & magnorum pompa multiplici, ſicut mos eſt regius, aduentabat. Iamque beatus ERMINOLDVS pater videlicet Monasterij, tam propter Imperatoriæ celsitudinis claritatem, quam propter concomitantis cum eo & inuitantis reuerentiam fundatoris, cum compulſationibus campanarum, fratrumq; proceſſione canora & reliquiarum ac vexillorum multiplici apparatu, longe inſuper extra ſepta cœnobij excepturus, Cæſarem credebatur, ſed ſeruus Dei talium ſe favori

dissimilem demonstrabat. Nō enim cogitationes suæ co-
 gitationes eorum, neq; viæ suæ viæ illorum qui consuunt Ezech. 13.
 puluillos sub omni cubito manus & precij parietem liniūt,
 adulando, & propter hoc in regum domibus mollibus ve-
 stiuntur. Cæterum iste non vt arundo, nec terroris, nec Marth. 11.
 fauoris vento quolibet agitata, sed vt columna immobi-
 lis nec metu impellebatur, nec inclinabatur gratia quali-
 cunque vt ei vel occurfu solenni, vel blandicia salutatio-
 nis applauderet, quem per sententiam Apostolicam com-
 munionē nouit Ecclesiastica tunc priuatum. Proinde
 cum aduentum Imperatoris per prænuncios comperisset,
 omnia Monasterij ostia oblerari præcepit, ne vel Augusto,
 eiusūe Comitibus vlla introeundi via pateret, firmiter
 prohibēs & districte, ne quis egrederetur ad salutationem
 sibi exceptionis aliquam reuerentiam exhibendam. Ipse
 verò Imperatore adueniente ad eum ante claustrum septa
 procedens, ne vel ex fastu aliquo vel contemptu hoc age-
 re crederetur eo in salutato, libenter, inquit, & officio salu-
 tandi, & exceptionis congrua reuerentia, honorem tibi
 impenderem, regem Imperator, si te communionē priua-
 tum Apostolicæ sedis autoritate nescirem. At Im-
 perator ratus, eum hæc non iusticiæ Zelo, sed ex cordis
 odio vel rancore proferre, tanquam offensum pro eo,
 quod quondam ab eius fratre munera recepisset, propter
 quæ LORSACENSEM resignauerat Abbaciam, Nimis, ait,
 inconsulte ac præcipitanter, honore vos tanto priuastis.
 Cui suspicioni Dei seruus occurrens, columbina, vt erat
 simplicitate respondit: Nouit DEVS omnipotens corda
 scrutans & renes, non me huius, si dici posset iniuriæ me-
 morem vel vltorem, sed me fecisse hæc & dixisse, iusticiæ
 defendendæ intuitu & pro Papalis obseruatione mandati.
 At venerabilis OTTO Episcopus medium se vtrilibet in-

interponēs, Neminē, ait, deuitare debem⁹ & tenemur, de
 cui⁹ nobis excommunicatione nō constat. Quo cōtra vir
 Dei, fortitudinis quo plenus erat spiritu roborat⁹, nec gra-
 tię fundatoris, nec Imperatorię deferēs maiestatis, quin ve-
 ritatem liberē testaretur, Non possum, inquit, sententiam
 ignorare, quam ore meo memini promulgatam. Talia
 perstabat memorans fixusq; manebat, à iusticię suę pro-
 posito non recedens. Quid quæso in facto hoc sanctus
 iste minus fecisse videtur, ab his qui magis obediendum
 Deo quam hominibus principibus Sacerdotum in causa
 simili responderunt? Quid Apostolo Paulo, qui in casu
 fermē eodem, ipsi se Cephæ restitisse in faciem gloriatur.
 Quid postremo AMBROSIO præinsigni, qui Theodosio
 insigni Imperatori similiter Ecclesię interdixit ingressum,
 donec pro commissis sceleribus pœnitentiam ab eo susci-
 peret & completeret? Sed enim si ad antiquiora recurri-
 mus, numquid cum comparare non possumus Samuēli,
 nunquid non Nathan, nunquid non Heliseo, Prophetisq;
 quam plurimis? qui Regibus temporis sui videlicet pecca-
 ta sua coram improperantes, vel ad pœnitentiam eos sa-
 lutarem prouocauerunt, vel diuinam eis interminati sunt
 terribiliter ultionem. Nimirum & Imperator in spiritu
 & virtute Helix, ista fecisse beatum virum considerans,
 reuerenter cum suis abcessit, non contemptę maiestatis,
 vt suorum aliqui voluissent, vltus iniuriam, quod & in
 summo pontifice ipsum iam fecisse viderant, sed homi-
 nis Dei compertam deinceps semper amplius venerans
 sanctitatem, quàm si caninæ adulationis cauda sibi
 cum cæteris alluisset. quod faciliè per sub-
 scripta poterit perpendi.

Actor. 5.

Galat. 2.

QVOD